

[Ebba Strange]

Bare tag den situation, vi er i nu. Er det ikke et helvede i Bosnien-Hercegovina? Ville det ikke være en katastrofe, hvis vi sagde: Jamen vi har en kvote på 4.000, og den har vi nået for et par måneder siden, så nu er vores grænse lukket. Jeg tror nok, at danskerne så ville reagere med, at det kunne vi ikke være bekendt; så stor tillid har jeg til den danske befolkning, at sådan ville det gå.

Der var heller ingen kvoter før 1983. Der var nogle kvoter for, hvor mange vi hentede i lejrene, og det er der stadig væk, men der var ingen kvoter for dem, der søgte asyl i Danmark, selv om vi ingen lov havde. Der kom flygtninge hertil fra Chile, fra Argentina, fra Sydafrika, fra de steder, der dengang var brændpunkter i verden. De skulle ansøge om asyl på en lidt anden måde, for det var Justitsministeriet, der skulle give asyl, men de fik det da, uden at der var kvoter.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg stillede i min tidligere korte bemærkning et ganske kort og klart spørgsmål til fru Pia Kjærsgaard: Jeg bad om at få at vide, hvad der var Fremskridtspartiets bud på, hvor grænsen for, hvor mange udlændinge vi kunne modtage i Danmark, lå. Det fik jeg ikke noget svar på, og det vil jeg gerne have.

Jeg kan oplyse til fru Pia Kjærsgaard, at i øjeblikket er under 5 pct. af Danmarks befolkning udlændinge. Er det ved en grænse på 2 pct., eller er det ved 1 pct., at fru Pia Kjærsgaard føler sin eksistens truet? Eller skal den være ½ pct. eller 1 promille? Hvor ligger grænsen? Kan vi ikke få et klart svar?

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Fru Dorte Bennedsen for en kort bemærkning, derefter fru Pia Kjærsgaard for en kort bemærkning, og derefter er det min agt at slutte de korte bemærkninger i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Det er allerede beskrevet, hvorfor fru Pia Kjærsgaards forslag om at sætte begrænsninger, loft, tal på, ikke er acceptable: Det er i strid med de forpligtelser, vi har ifølge menneskerettighedskonventionen.

Men det, der er interessant i denne sammenhæng, og som vil pålægge ministeren et stort ansvar og et stort arbejde i det kommende formandskab, er at finde frem til noget, som man godt kan kalde kvoter, men jeg vil foretrække at kalde det fordelingsnøgler mellem de europæiske lande. Vi kan ikke sige: Vi vil kun have X flygtninge, og så må resten blive i det helvede, der er i Jugoslavien; men vi kan lave en aftale EF-landene imellem om, at da det er i vores region, den krig foregår, er det os, der er forpligtet til at prøve at løse problemerne, og så lave en fordelingsnøgle os imellem for, hvordan vi tager os af det, for det er selvfølgelig klart uacceptabelt, at nogle lande – og her vil jeg godt fremhæve Frankrig og England – stort set ikke tager nogen af disse mennesker.

Men at fastsætte kvoter – sådan på finansloven – og så sige til folk, der kommer den 1. september: »Ja, du er godt nok flygtning, men vi beklager, vores kvote er brugt op, så du må vente til 1. januar«, det er aldeles uacceptabelt.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jamen for Fremskridtspartiets skyld kan vi godt bytte ordet kvote ud med fordelingsnøgle. Det er slet ikke dér, problemet ligger. Fru Dorte Bennedsen, fru Elisabeth Arnold og fru Ebba Strange ved jo også udmærket godt, at Fremskridtspartiet stadig væk ønsker den politik, at vi tager en kvote af flygtninge, som vi gjorde før i tiden. Vi vil gerne være med til den diskussion, som har været her om krigsfanger, og vi tror bestemt, at der ville være stor velvilje over for at modtage flere af disse krigsfanger, hvis vi ikke havde modtaget alle de spontant flygtninge, som vi har. Det er jo dér, grænsen er nået.

Nu spørger fru Elisabeth Arnold, hvilke tal vi kan sætte på. Jamen det er jo ikke det, diskussionen er om. Hvilke tal vil fru Elisabeth Arnhold sætte på, kunne jeg også med rette spørge. Fru Ebba Strange sagde i hvert fald, at de 15–20 mio. flygtninge, der er i verden, var nok lige lovlig meget. Så tæt kom vi dog på overgrænsen. Men hvor går fru Elisabeth Arnolds grænse?

Jeg kan godt sige, at Fremskridtspartiets grænse, for at sige det mere bredt, går ved, at de, der ikke er berettiget til at være her, ikke skal ind i landet, de skal afvises med det sam-